

Sygn. akt **IC 4335/18**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 marca 2021 roku

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie Wydział I Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Agnieszka Kuryłas

Protokolant: sekretarz sądowy Agata Rosa

po rozpoznaniu w dniu 04 marca 2021 roku w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa: M. N.

przeciwko: (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powoda M. N. kwotę 10.100 zł (dziesięciu tysięcy stu złotych) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 29 maja 2018r do dnia zapłaty ,
2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 4.622 zł (czterech tysięcy sześciuset dwudziestu dwóch złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty ,
3. nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie kwotę 1.191,99 zł (jednego tysiąca stu dziewięćdziesięciu jeden złotych dziewięćdziesięciu dziewięciu groszy) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych .

Sędzia Agnieszka Kuryłas

Sygn. akt IC 4335/18

UZASADNIENIE

Pozwem z 10 grudnia 2018 r. M. N. wniósł o zasądzenie od (...) S.A. w W. kwoty 10.100,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 29 maja 2018 r. do dnia zapłaty. Wniósł nadto o zasądzenie zwrotu kosztów procesu , w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych .

W uzasadnieniu wskazano, że powód jest współwłaścicielem na zasadzie wspólności ustawowej małżeńskiej wspólnie z A. N., lokalu mieszkalnego znajdującego się w budynku przy ul. (...) w S..

Na przełomie 2017 r. i 2018 r. na poddaszu budynku usytuowanym bezpośrednio nad lokalem mieszkalnym powoda prowadzone były prace budowlane, celem adaptacji strychu na cele mieszkalne. Prace te wykonywał R. P., prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą R. P. z/s przy ul. (...), (...)-(...) M.. W wyniku prowadzonych przez ww. wykonawcę prac adaptacyjnych poddasza, doszło do zalania mieszkania powoda i powstania uszkodzeń ścian i sufitów w korytarzu i pokojach mieszkania.

Wykonawca prac adaptacyjnych nie kwestionował tego, że uszkodzenia w mieszkaniu powoda były następstwem wykonywanych przez niego prac na poddaszu budynku. Przyjmując na siebie odpowiedzialność za szkodę w imieniu powoda wskazał (...) S.A. jako podmiot odpowiedzialny za wypłatę odszkodowania na podstawie zawartej przez niego z pozwaną spółką umowy ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody osób trzecich powstałe w związku z wykonywaną przez siebie działalnością gospodarczą – Polisa (...).

W toku postępowania likwidacyjnego pozwana sporządziła kosztorys naprawczy, w którym oszacowała koszt usunięcia szkód na kwotę 2.342,94 zł, zaś wypłaciła powodowi z tego tytułu kwotę 2.225,79 zł (pomniejszoną o franszyzę redukcyjną wynoszącą 5% wartości wyliczonej szkody).

Powód zaś zlecił przeprowadzenie kosztorysu podmiotowi zewnętrznemu, który to podmiot ustalił koszt naprawy szkód na kwotę 14.192,65 zł brutto. Powód wezwał pozwaną do dopłaty kwoty 12.449,45 zł tytułem pełnej rekompensaty szkody, jednakże bezskutecznie. W ocenie powoda wypłacone mu odszkodowanie jest zaniżone.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości wskazując, że spółka ponosi odpowiedzialność z tytułu ubezpieczenia, jednak z uwagi na okoliczności sprawy jakakolwiek dalsza wypłata świadczenia jest niezasadna. Pozwana przyznała powodowi odszkodowanie w wysokości 2.342,94 zł, co jej zdaniem w pełni rekompensuje poniesioną przez powoda szkodę. Pozwana wskazała, że powód kwestionując kosztorys sporządzony przez pozwaną, nie udokumentował wynajmu pojemnika na wywóz odpadów, dodatkowo w przypadku dokonania przez powoda prac naprawczych winien on przedłożyć odpowiednie rachunki.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód jest współwłaścicielem na zasadzie wspólności ustawowej małżeńskiej wspólnie z A. N., lokalu mieszkalnego znajdującego się w budynku przy ul. (...) w S..

Bezsporne, a nadto dowód:

- odpis księgi wieczystej prowadzonej dla nieruchomości powoda nr KW (...), k. 10-11,

Na przełomie 2017 r. i 2018 r. na poddaszu budynku usytuowanym bezpośrednio nad lokalem mieszkalnym powoda prowadzone były prace budowlane celem adaptacji strychu na cele mieszkalne. Prace te wykonywał R. P., prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą R. P. z/s przy ul. (...), (...)-(...) M.. W wyniku prowadzonych przez ww. wykonawcę prac adaptacyjnych poddasza, doszło do zalania mieszkania powoda i powstania uszkodzeń ścian i sufitów w korytarzu i pokojach mieszkania. Uszkodzenia te zostały wskazane w „protokołach ustalających szkody” sporządzonych z udziałem przedstawicieli Zarządcy budynku, w którym znajduje się mieszkanie powoda – (...) Sp. z o.o. w S. oraz w dokumentacji fotograficznej sporządzonej przez powoda.

Dowód:

- protokoły ustalające szkody z dnia 11.10.2017 r., 31.10.2017 r., 27.04.2017 r., k. 12-14,

- fotografie uszkodzeń ścian i sufitu w mieszkaniu powoda, k. 15-19,

- przesłuchanie powoda M. N. – k. 77-78,

Wykonawca prac adaptacyjnych Pan R. P. nie kwestionował tego, że opisane uszkodzenia powstałe w mieszkaniu powoda były następstwem wykonywanych przez niego prac na poddaszu budynku. Pozwana zaś była podmiotem odpowiedzialnym za wypłatę odszkodowania z uwagi na zawartą przez Pana R. P. z pozwaną spółką umowy ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody osób trzecich powstałe w związku z wykonywaną przez niego działalnością gospodarczą potwierdzoną polisą ubezpieczeniową nr (...) z dnia 09.06.2017 r., która obejmowała okres ubezpieczenia od dnia 13.06.2017 r. do dnia 12.06.2018 r.

Dowód:

- polisa ubezpieczeniowa odpowiedzialności cywilnej ogólnej nr (...) – k. 61-62,

W toku postępowania likwidacyjnego, pozwana sporządziła kosztorys podstawowy do szkody zgłoszonej przez powoda o nr (...), w którym ustaliła wartość prac naprawczych w mieszkaniu należącym do powoda na kwotę 2.342,94 zł brutto.

Dowód:

- akta szkody – nośnik CD k.74,

- kosztorys podstawowy szkody (...), k. 20-23,

W dniu 05.06.2018 r. pozwana wypłaciła powodowi kwotę 2.225,79 zł tytułem odszkodowania za powstałą szkodę. Wartość ustalonej przez pozwaną szkody, pomniejszyła ona o kwotę 117,15 zł stanowiącą franszyzę redukcyjną w wysokości 5% wartości szkody.

Dowód:

- decyzja pozwanej z dnia 05.06.2018 r., k. 72,

Powód zlecił sporządzenie kosztorysu usunięcia szkód kosztorysantowi budowlanemu Panu M. W., który po oględzinach mieszkania wycenił wartość prac naprawczych na kwotę 14.192,65 zł brutto.

Dowód:

- kosztorys sporządzony przez M. W. z dnia 06.07.2018 r. – k. 24-38,

- zeznania powoda M. N. – k. 77-78,

W związku z opinią prywatną, powód zakwestionował sporządzony przez pozwaną kosztorys oraz wysokość wypłaconego odszkodowania i w dniu 03.08.2018 r. wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 12.449,45 zł stanowiącej różnicę pomiędzy kwotą 14.675,24 zł, a wypłaconym odszkodowaniem w kwocie 2.225,79 zł. W uzasadnieniu wskazał, że kosztorys sporządzony przez pozwaną obejmuje tylko malowanie i szpachlowanie, a przywrócenie do stanu sprzed szkody wymaga podjęcia szerszych działań ujętych i przedstawionych w kosztorysie M. W. jak np. użycie fizeliny budowlanej, szpachlowanie całych powierzchni sufitów. Do wydatków związanych z naprawieniem szkody dojdą również koszty wywozu śmieci, opakowań materiałowych i tego, co pozostanie po pracach remontowych. Dodatkowo samo szpachlowanie i gruntowanie obejmuje 4 pomieszczenia w mieszkaniu powoda, w tym sufity, ściany.

Pozwana pismem z dnia 10.09.2018 r. wskazała na brak podstaw do zmiany wysokości wyliczonego odszkodowania. W uzasadnieniu pozwana wskazała, że zgodnie z art. 822 w zw. z art. 361 kc oraz art. 363 kc, zakład ubezpieczeń zobowiązany jest do naprawienia powstałej w skutek zdarzenia różnicy w majątku w formie zapłaty stosowanej kwoty pieniężnej, w granicach normalnych następstw działania sprawcy szkody. Po otrzymaniu zgłoszenia szkody na podstawie wykonanych oględzin uszkodzonego mienia dokonano ustalenia zakresu uszkodzeń. (...) S.A. sporządziła kosztorys, który jest podstawą bezspornej kwoty odszkodowania.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty z dnia 03.08.2018 r. – k. 39 – 40,

- odpowiedź pozwanej na wezwanie do zapłaty z dnia 10.09.2018 r. – k. 41

- zeznania powoda M. N. – k. 77-78.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo okazało się w całości zasadne.

Podstawę prawną dochodzonego roszczenia stanowił przepis art. 822 § 1 kc w zw. z art. 361 § 1 kc w zw. z art. 363 § kc.

Zgodnie z art. 822 § 1 kc przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Odpowiedzialność ubezpieczyciela w umowie ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej polega na zapłacie określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Zawarcie umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej nie zwalnia ubezpieczającego ani ubezpieczonego z odpowiedzialności za szkodę, dochodzi jedynie do przyjęcia przez ubezpieczyciela odpowiedzialności odszkodowawczej z tytułu umowy ubezpieczenia. (M. Załucki (red.), Kodeks cywilny. Komentarz. Wyd. 2, Warszawa 2019)

Jednocześnie, jak stanowi art. 361 § 1 kc, zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. Przytoczony przepis wyraża zasadę przyczynowości, ograniczoną jednak do przypadków normalnego związku przyczynowego (normalne następstwa). Rozwiązanie to jest przejawem przyjętej na gruncie ustawodawstwa polskiego koncepcji związku łączącego szkodę i jej rozmiar ze zdarzeniem, z którym ustawa wiąże obowiązek odszkodowawczy. (K. Pietrzykowski (red.), Kodeks cywilny. T. I. Komentarz. Art. 1–449¹⁰, Wyd. 10, Warszawa 2020). Odszkodowanie ustala się z jednej strony respektując zasadę pełnego odszkodowania, a z drugiej strony – nie przekraczając wysokości faktycznie doznanej przez poszkodowanego szkody, tak aby nie dopuścić do jego nieuzasadnionego wzbogacenia. Przez szkodę należy rozumieć powstałą wbrew woli poszkodowanego różnicę między obecnym jego stanem majątkowym a tym stanem, jaki zaistniałby, gdyby nie nastąpiło zdarzenie wywołujące szkodę. (Wyrok Sądu Najwyższego - Izba Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych z dnia 9 marca 2021 r.

I NSNc 90/20)

Jak stanowi przepis art. 363 § 1 k.c. naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże, gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu. Naprawienie szkody poprzez zapłatę określonej kwoty pieniężnej jest uzasadnione dwoma rodzajami sytuacji. Po pierwsze, ma ono miejsce przede wszystkim wówczas, gdy **restytucja naturalna jest niemożliwa z przyczyn natury faktycznej lub prawnej**, po drugie, pojawia się ono wówczas, gdy **przywrócenie stanu poprzedniego pociąga dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty**. W razie istnienia sporu co do pojawienia się okoliczności determinujących ograniczenie roszczenia odszkodowawczego do świadczenia pieniężnego, rozstrzygnięcie należy do sądu, który powinien stosować dla oceny tych nadmiernych trudności lub kosztów kryteria gospodarcze, pozwalające na wyważenie interesów obu stron. (K. Pietrzykowski (red.), Kodeks cywilny. T. I. Komentarz. Art. 1–449¹⁰, Wyd. 10, Warszawa 2020).

Stan faktyczny w niniejszej sprawie ustalono w oparciu o niebudzące wątpliwości stron dokumenty, które nie były przez nikogo kwestionowane. Pozwana spółka kwestionowała natomiast zakres prac remontowo – naprawczych oraz ich koszt ujęty w kosztorysie sporządzonym przez M. W., którzy przedłożony został przez powoda. Pomocnym okazał się również dowód z zeznań samego powoda, które to zeznania pozostawały zbieżne ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym w postaci dokumentów.

Najistotniejsza dla rozstrzygnięcia okazała się jednak opinia główna oraz uzupełniająca opinia biegłego sądowego z zakresu budownictwa H. N.. Sąd – nie posiadając wiadomości specjalnych (art. 278§1 kpc) – nie był bowiem w stanie jednoznacznie ustalić związku przyczynowego pomiędzy pracami adaptacji poddasza w budynku przy ul. (...) w S.,

prowadzonymi na przełomie 2017 i 2018 r. przez R. P., a uszkodzeniami sufitów i ścian w mieszkaniu powoda M. N. przy ul. (...) w S. znajdującymi się poniżej adaptowanego poddasza, a także rozmiaru i rodzaju szkody poniesionej przez powoda w wyniku przeprowadzonych prac adaptacyjnych poddasza oraz wysokości kosztów prac naprawczych związanych z usunięciem szkód w mieszkaniu powoda powstałych na skutek przeprowadzonych prac adaptacyjnych poddasza.

Pozwana kwestionowała wysokość roszczenia powoda, a zatem koniecznym stało się określenie rozmiarów samej szkody, jak i wartości prac umożliwiających jej likwidację.

Pod tym kątem biegły przeprowadził oględziny przedmiotowej nieruchomości i wyprowadził kluczowe wnioski. Konkluzje biegłego okazały się jednoznaczne. Biegły wskazał, że rozmiar oraz rodzaj szkód stwierdzonych podczas oględzin lokalu mieszkalnego należącego o powoda jest zgodny z opisami zawartymi w aktach sprawy, a więc, że szkoda powstała w wyniku prac adaptacyjnych poddasza. Biegły wskazał, że aby usunąć pęknięcia ściany między pokojem, a przedpokojem należy podstemplować stropy, pękniętą ścianę przemurować i otynkować, a koszt tej naprawy wynosi kwotę 1.664,17 zł. Podczas oględzin wskazano również na zalany sufit łazienki, a szkoda ta nie była ujęta we wcześniejszych protokołach, zaś koszt naprawy sufitu wynosi kwotę 51,97 zł. Biegły sądowy podkreślił, że kosztorys opracowany przez Pana M. W. określający wartość prac poszkodowych w lokalu mieszkalnym powoda, jest wykonany prawidłowo – określa on wartość robót naprawczych i nie budzi zastrzeżeń. Biegły ustalił wartość prac naprawczych związanych z usunięciem szkód w mieszkaniu powoda, powstałych na skutek przeprowadzonych prac adaptacyjnych poddasza na kwotę :

- prac poszkodowych zgodnych z kosztorysem (k. 24-38) – 14.192,65 zł,
- przemurowania nadproża, zgodnie z kosztorysem – 1,664,17 zł,
- prac poszkodowych – sufit łazienki – 51,97 zł,
- ewentualnej naprawy stropu nad przedmiotowym mieszkaniem,
- zakwaterowania tymczasowego mieszkańców na czas remontu.

Sąd nie dopatrył się przy tym nielogiczności w ustaleniach biegłego, ani też nieprawidłowości w przeprowadzonych przez niego oględzinach. Stąd przyjęte przez niego wnioski i wyliczenia wątpliwości nie budzą .

Strona pozwana w zarzutach do opinii biegłego wskazała, że rysy czy pęknięcia w konstrukcjach budowlanych to powszechne zjawisko i najczęściej są wynikiem odkształceń lub nierównomiernego osiadania i nie są groźne dla bezpieczeństwa konstrukcji. Pozwana zarzuciła biegłemu, że w celu naprawy pęknięć ściany wskazuje on na konieczność rozebrania ściany wraz z nadprożem oraz wymurowania jej od podstaw, a decyzja o tym została podjęta metodą „na oko”. Pozwana zakwestionowała również to, że biegły sądowy przyjął bez uwag w całości kosztorys wykonany przez M. W., a przedłożony do akt sprawy przez powoda. Wskazał, że w kosztorysie tym ujęto różne zawyżone koszty dotyczące jak np. przenoszenia mebli podczas, gdy meble typu kanapa czy fotel nie wymagają rozebrania, zagospodarowania strefy remontowej na kwotę 1.845 zł, wywozu i utylizacji odpadów na kwotę 1.650 zł, podczas gdy prace remontowe nie wymagają powstania dużej ilości odpadów. Zdaniem pozwanej, biegły sądowy pominął jej uwagi związane z zakresem czynności znajdujących się w pozycji kosztorysowej dotyczącej malowania tynków, albowiem dwukrotnie została użyta pozycja dotycząca malowania z gruntowaniem podłoży gipsowych z farbą emulsyjną. Pozwany wskazał, że prace polegające na przygotowaniu powierzchni, szpachlowaniu, gruntowaniu i malowaniu będące integralną częścią pozycji (...) w kosztorysie zostały rozbite na dodatkowe osobne pozycje powodujące zwiększenie wartości (pozycje zdublowane).

Biegły sądowy w opinii uzupełniającej, w odpowiedzi na zarzuty pozwanej wskazał, że zgodnie z jego wieloletnim doświadczeniem, naprawa pęknięć w ścianach powstałych w mieszkaniu powoda nie może ograniczyć się jedynie do naprawy pęknięcia tynkiem , czy jego wymiany, ponieważ nie zapobiegnie to ponownemu powstaniu pęknięć

tyнку, gdyż byłoby to usunięcie jedynie skutku, a nie przyczyny pęknięcia tynku. Do odczytu wielkości pomiarów, przeprowadzenia oględzin elementów biegły używa narządu wzroku, bowiem metodyka jego pracy opiera się między innymi na badaniu przedmiotów „na oko”, zatem zarzut pozwanej w tym zakresie jest bezzasadny. Biegły wskazał, że plomby gipsowe lub szklane zakłada się w celu stwierdzenia, czy element konstrukcyjny (w tym przypadku ściana nośna) nadal pęka, czy też proces ten został zatrzymany. Gdyby proces pęknięcia postępował, to budynek do dnia oględzin uległby awarii, a zatem w tym przypadku zakładanie plomb nie było zasadne. Biegły sądowy wskazał, że w kosztorysie nie użyto żadnego stwierdzenia o tym, że meble typu kanapa czy fotel nie wymagają rozebrania, a zatem zarzut pozwanej w tym zakresie jest niezasadny. Biegły sądowy wyjaśnił, że zagospodarowanie strefy remontowej dotyczy urządzenia miejsc składowania materiałów, transportu, zapewnienia wymogów bhp i p. poż, w tym także ogrodzenia. Składowanie przez wykonawcę robót materiały, sprzęt i odpady powinny być zabezpieczone przed dostępem od osób postronnych. Jednocześnie biegły wskazał, że dostarczenie faktury za wywóz odpadów jest możliwe w przypadku wykonania kosztorysu powykonawczego, zaś nie w przypadku sporządzenia kosztorysu opracowanego przed wykonaniem robót. Biegły uzasadnił, że twierdzenia pozwanej, że prace będące integralną częścią pozycji (...) w kosztorysie zostały rozbite na dodatkowe pozycje powodujące zwiększenie jego wartości jest nieuzasadnione, albowiem pozycja (...) przewiduje dwukrotne malowanie farbami emulsyjnymi powierzchni wewnętrznych – podłoży gipsowych z gruntowaniem, zaś nie przewidziano w niej przygotowania powierzchni ani szpachlowania.

Mając na uwadze powyższe stwierdzić należy, iż bezsprzecznie z opinii biegłego wynika, iż zalanie, które zaistniało w mieszkaniu powoda było konsekwencją przeprowadzanych prac adaptacyjnych poddasza, a wartość prac niezbędnych do przywrócenia mieszkania powoda do stanu sprzed szkody ustalona została tak przez biegłego sądowego, jak i kosztorysanta powołanego przez powoda, na kwotę wyższą niż kwota dochodzona pozwem. Wyplacone więc przez pozwaną zakład ubezpieczeń odszkodowanie jest zaniżone.

Odpowiedzialność ubezpieczyciela za powstałą szkodę była bezsporna, sam ubezpieczyciel jej nie kwestionował, a sporna była jedynie wysokość należnego powodowi odszkodowania. Wysokość poniesionej przez powoda szkody ustalił na zlecenie sądu biegły sądowy H. N., który w sposób pełny przedstawił zakres oraz wartość prac niezbędnych do przywrócenia mieszkania powoda do stanu sprzed szkody. Zarzuty pozwanej, co do opinii biegłego próbujące podważyć wnioski w niej wywiedzione, dotyczące również ustaleń poczynionych przez kosztorysanta M. W., okazały się niezasadne. Biegły w sposób wyczerpujący odniósł się do nich w opinii uzupełniającej. Mając zaś na uwadze, iż obie opinie sporządzone przez biegłego nie budziły już żadnych wątpliwości, Sąd oddalił wniosek pozwanego z dnia 01.10.2020 r o przeprowadzenie dowodu z kolejnej opinii uzupełniającej uznając go za bezzasadny i zmierzający jedynie do nieuzasadnionego przedłużenia postępowania w sprawie.

Roszczenie powoda opiewające w niniejszym postępowaniu na kwotę 10.100 zł stanowi kwotę odszkodowania obejmującą normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła, co zostało potwierdzone nie tylko w opinii prywatnej sporządzonej na zlecenie powoda, ale i opiniach biegłego powołanego przez sąd. Stąd uznać je należało za w pełni zasadne i wykazane. Jedynie na marginesie należy wskazać, że tak biegły sądowy oraz kosztorysant szkodę tę określili na wartość jeszcze wyższą niżeli kwota dochodzonego przez powoda roszczenia, jednakże w tym zakresie sąd związany jest żądaniem zgłoszonym w pozwie.

Zgodnie z art. 817 § 1 kc ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku. Powód zgłosił pozwanej szkodę w dniu 28 kwietnia 2018 r., zatem termin wymagalności wypłaty odszkodowania mijał w dniu 28 maja 2018 r., a co za tym idzie zasadnym jest zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda odsetek ustawowych za opóźnienie od zasądzonej kwoty od dnia 29 maja 2018 r. do dnia zapłaty.

Mając na uwadze powyższe, uznając wywiedzione powództwo za wykazane zarówno co do samej zasady, jak i wysokości należało orzec jak w pkt 1 sentencji wyroku.

W punkcie drugim sentencji orzeczono o kosztach postępowania, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu (art. 98 § 1 i 2 kpc). Powód wygrał powództwo w całości i winny mu zostać zwrócone wszystkie niezbędne

poniesione koszty, na które złożyło się wynagrodzenie jednego ustanowionego pełnomocnika w osobie radcy prawnego (ustalone oparciu o treść § 2 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych) w kwocie 3.600 zł, powiększone o koszt opłaty od pozwu 505 zł oraz opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa 17 zł, a także o kwotę 500 zł wniesionej tytułem zaliczki na poczet dowodu z opinii biegłego. Łącznie więc tytułem kosztów procesu należało zasądzić od pozwanego na rzecz powoda kwotę 4.622 zł.

Koszt sporządzenia opinii oraz opinii uzupełniającej biegłego wyniósł kwotę 1.691,99 zł, z czego 500 zł wypłacono z zaliczki uiszczonej przez stronę powodową. Różnicę wskazanych kwot (1.191,99 zł) wyłożoną tymczasowo przez Skarb Państwa Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie winien ponieść – w myśl art. 113 ust. 1 uksc – pozwany, jako strona w całości przegrywająca postępowanie.

Mając na względzie powyższe orzeczono jak w pkt III sentencji.

Sędzia Sądu Rejonowego Agnieszka Kuryłas